

УДК 340.12

*Наталія Олегівна Палій,
аспірантка відділу теорії держави і права
Інституту держави і права
імені В. М. Корецького НАН України*

ПАРТНЕРСТВО БІАРРІЦ: НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕКСТ ТА МІЖНАРОДНЕ ВИЗНАННЯ

Постановка проблеми. Питання гендерної рівності та забезпечення рівних прав і можливостей для всіх категорій жінок і дівчат на даний час є актуальним для всіх країн світу. З метою покращення ситуації у цій сфері найоптимальнішим методом удосконалення законодавства та моніторингу його виконання є обмін досвідом. Саме з такою метою було створена платформа гендерної рівності «Партнерство Біарріц».

Консультативна рада з питань гендерної рівності була створена Прем'єр-міністром Джастином Трюдо під час головування Канади в «Великій сімці» у 2018 році. У 2019 році Президент Франції Еммануель Макрон поновив її. До складу Ради 2019 року входять 35 членів, серед них представники міжнародних організацій, представники громадських організацій, приватних компаній, влади, журналісти та митці.

Консультативна рада підготувала Звіт із рекомендаціями та надала його Президенту Макрону у День рівності жінок 23 серпня 2019 року, безпосередньо перед самітом G7 у м. Біарріц. Саме цей Звіт [1] та Заклик до дій [2] був представлений під час сесії на вищому рівні в м. Біарріц з питань боротьби з нерівністю.

Консультативна рада у своєму Звіті визначила 79 найкращих законів щодо гендерної рівності у чотирьох сферах (насильство, економічне зростання, освіта та охорона здоров'я і рівність представлення у політиці та громадському житті) у всіх регіонах світу. Цей документ закликає лідерів «Великої сімки» та інших країн взяти на себе зобов'язання через «Партнерство Біарріц» прийняти та впровадити прогресивні законодавчі рамки щодо гендерної рівності, спираючись на його рекомендації у наступних сферах:

- припинення гендерного насильства;
- забезпечення чесної та якісної освіти та охорони здоров'я;
- сприяння економічному зміцненню жінок;
- забезпечення повної рівності між чоловіками та жінками в державній політиці.

Як зазначено у Звіті Консультативної ради, більше 2,5 мільярдів дівчат та жінок у всьому світі по-різному потерпають від дискримінаційних законів та відсутності правового захисту.

Звичайно, у світі проводиться активна робота задля забезпечення гендерної рівності, саме однією з особливостей «Партнерства Біарріц» є приділення особливої уваги питанню економічної незалежності жінок. Питання так званих «нежіночих професій» часто обговорюється, проте ряд професій так і не втратили «чоловічого обличчя». Все частіше ми чуємо від різних організацій, що жінки самі повинні вирішувати, де і ким їм працювати. Проте стверджувати про наявний факт гендерної рівності в доступі до професії ще надто рано.

Безумовно, варто відмітити, що у міжнародному та українському законодавстві є ряд позитивних зрушень. Гарним прикладом стала нова патрульна поліція України, яка почала створювати гендерно збалансовану соціальну рекламу, говорити про права жінок.

Водночас, законодавство все ще містить низку гендерних заборон, в тому числі, прихованих, які не дають можливості жінками в повній мірі реалізувати свої можливості у тій професії, яка їй подобається. Таким чином, проблема рівних можливостей, зокрема, в доступі до професії існує та потребує детального вивчення та аналізу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанню гендерної рівності приділяли увагу такі вчені, як Н. Оніщенко, В. Бутенко, Т. Дідич, П. Корнієнко, Н. Пархоменко, Т. Мельник, К. Левченко, Н. Болотіна, З. Ромовська, А. Олійник, В. Буроменський та інші. Проте відсутні наукові публікації, які б розкривали особливості «Партнерства Біарріц». Можливо, це спричинено відносно молодим

віком платформи гендерної рівності, а також відсутністю перекладів текстів Звіту та Заклику до дій Консультативної Ради. Тому наразі інформації про ініціативу «Партнерство Біарріц» є дуже мало. Хоча вивчення даного питання є надзвичайно важливим для України.

Підтвердження актуальності згаданого питання є те, що дружина Президента України Олена Зеленська ініціювала приєднання України до «Партнерства Біарріц» з утвердження гендерної рівності. Про це вона заявила у своїй промові на третьому Українському жіночому конгресі, який проходив у Києві 10-11 грудня 2019 року, та виступила з відповідним закликом до Президента та Кабінету Міністрів України.

Крім того, як зазначає у своєму фейсбуці МФО «Рівні можливості/ Equal Opportunities Caucus», 4 жовтня 2019 року разом з колегами із Секретаріату Кабінету Міністрів, міністерств, міжнародних та громадських організацій опрацьовувались перспективи приєднання України до Партнерства Біарріц, а також формування «дорожньої карти» для імплементації його рекомендацій.

Однак, потрібно зазначити, що ініціатива приєднання до «Партнерства Біарріц» викликала ряд дискусій у суспільстві, які в основному були спровоковані закликом Консультативної ради ратифікувати всі відповідні стандарти гендерної рівності, включаючи Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (CEDAW), Стамбульську конвенцію, Конвенцію МОП про насильство та домагання, прийняту в червні 2019 року, та зняти всі можливі застереження щодо цих інструментів.

Така ініціатива викликала негативні емоції у противників ратифікації Стамбульської конвенції, які вважають, що цей документ не є таким, що достатньо регулює питання запобігання насильству стосовно жінок.

В той же час, світове співтовариство вітає ініціативу України приєднатися до «Партнерства Біарріц». Підтвердженням цьому є проведені зустрічі у лютому 2020 року Олени Зеленської з Надзвичайним Повноважним послом Німеччини та з Повноважним послом Австрії в Україні на яких була досягнута домовленість налагоджувати співпрацю в рамках міжнародного Партнерства Біарріц, що дасть змогу обмінятися досвідом у сфері розширення професійних можливостей жінок.

Також підтвердженням існування нагальної проблеми є Звіт Світового банку «Жінки, бізнес та закон» (2019) [3], який показує, що дискримінаційне законодавство, яке заважає жінкам мати ті ж можливості, що й чоловіки, мати доступ до ринків праці чи підприємництва та захищати їх на робочому місці, є перешкодами для їх економічного зростання.

Розробка регуляторних рамок є одним із семи факторів змін, визначених «Комітетом високого рівня Секретаря ООН з питань економічного розширення можливостей жінок» у своєму звіті за 2016 рік [4]. Наприклад, понад 2,7 мільярда жінок не можуть отримати доступ до тієї ж роботи, що і чоловіки у світі. У 18 країнах чоловіки можуть юридично заборонити дружинам працювати [1, с. 33].

Мета статті. Автор має намір зосередити увагу на важливості вивчення, обговорення та дослідження питання доступу жінок до професії. Громадянське суспільство зробило важливий внесок, порушивши мовчання щодо дискримінації та насильства щодо жінок. Зараз черга законодавців вжити заходів. Водночас, вивчення міжнародного досвіду країн, де є позитивна практика впровадження таких норм, є запорукою якісного врегулювання питання захисту прав жінок в Україні.

Зважаючи на численні виклики в світі, з якими ще стикаються дівчата та жінки, Звіт Консультативної ради не має на меті запропонувати вичерпний аналіз законів, що забезпечують гендерну рівність. Так само не претендує на надання готових рішень. Він пропонує шляхи роздумів та дій з метою залучення до процесу, який рухається до більшої свободи та рівності для дівчат та жінок [1, с. 5].

Метою даного дослідження є аналіз ініціативи Партнерства Біарріц в світлі захисту прав людини на вільний вибір жінкою професії та місця праці. Ознайомлення з іноземним досвідом дасть змогу оцінити можливість використання тих чи інших законодавчих ініціатив в нашій державі задля досягнення гендерної рівності. Ілюстрацією позитивних змін є прийняття Додатка до Партнерства Біарріц щодо гендерної рівності [8], де висвітлюються законодавчі ініціативи, які покликані забезпечувати гендерну рівність в окремих країнах.

Основні результати дослідження. В першу чергу, варто зазначити, що метою «Партнерства Біарріц» є консолідація зусиль розвинутих держав щодо досягнення гендерної рівності.

Рекомендації Консультативної ради з питань гендерної рівності представляють закони окремих країн, які можуть бути прикладом для наслідування задля прийняття відповідного законодав-

ства в окремих країнах та мають основоположне значення для забезпечення прав дівчат та жінок у країнах G7 та в цілому світі.

Проблеми особливо актуальні для вразливих категорій осіб – для дівчат та жінок, що живуть у бідності, з корінних та етнічних спільнот, для дівчат та жінок, які живуть з інвалідністю, біженців та мігрантів. Їх особливості потребують конкретних підходів, що враховують множинний та перекресний характер дискримінації, з якими вони стикаються.

Варто відмітити комплексний підхід Консультативної Ради, який відображений у її Звіті, зокрема, наявність розділу 2, який присвячений забезпеченню інклюзивного, правильного і якісного навчання та здоров'я, що є запорукою розширення економічних можливостей жінок.

Консультативна рада вважає освіту жінок та дівчат однією із сходинок до успішної кар'єри і вільного вибору професії. Освіта дівчаток є центральним питанням в наданні їм можливостей досягти повного громадянства та економічних можливостей [1, с. 21].

Незважаючи на те, що в цих сферах були досягнуті великі успіхи, ще потрібно пройти довгий шлях, щоб переконатися, що всі дівчата та жінки є освіченими та здоровими.

Статистика щодо освіти свідчить про те, що дві третини неграмотного населення світу становлять жінки, і загалом 262 мільйони – кожен п'ятий – діти, підлітки та молодь поза школою, мільйони в школі, але не навчаються. Дівчатка все ще в 1,5 рази частіше, ніж хлопчики, виключені з початкової школи, а нерівність можливостей особливо яскраво виражена в країнах, що розвиваються; з початковою освітою закінчують менше двох третин дівчат, і лише одна третя закінчує нижчу середню школу в країнах з низьким рівнем доходу. Понад 130 мільйонів дівчат взагалі не відвідують школу. Наприклад, на глобальному рівні майже щороку 15 мільйонів дівчат у віці до 18 років виходять заміж, найчастіше жертвуючи школою [3, с. 23].

З метою поширення ефективного досвіду Консультативна рада визначила деякі закони та практики різних країн, які зафіксували позитивні зміни в освіті та здоров'ї дівчат та жінок та допомогли забезпечити їх рівність у цих сферах.

Розділ 3 присвячений жінкам у професії, питанням самореалізації жінок у кар'єрі, питанням трудової дискримінації. Консультативна рада закликає забезпечити рівну оплату за роботу однакової вартості та сприяти економічному зміцненню жінок.

Аналізуючи документ «Партнерство Біарріц» загалом, важливо зазначити, що особливу увагу країни G7 приділяють питанням доступу жінки до професії, що є важливим фактором захисту прав людини.

Консультативна рада «Партнерства Біарріц» щодо гендерної рівності неодноразово повторює, що економічне розширення можливостей жінок та їх фінансова незалежність є необхідними умовами для всебічного та справедливого зростання. Усі країни повинні усунути бар'єри для доступу жінок до економічних можливостей.

Незважаючи на певний прогрес у досягненні гендерної рівності у сфері зайнятості та економічних вигод, у цілому в світі розрив в оплаті праці за ознакою статі все ще складає в середньому 20% [5]. В усьому світі 64% жінок беруть участь у ринку праці проти 94% чоловіків [6].

Окрім наявної трудової дискримінації, гендерна нерівність супроводжується факторами множинності. Жінки, як правило, стикаються з бар'єрами на шляху до повного економічного розширення можливостей, коли вони беруть на себе роль матерів, особливо з маленькими дітьми. У період з 2005 по 2015 рік спостерігався розрив у 38,4% між матерями дітей молодшого віку та жінками без дітей. Крім того, у матерів дітей молодшого віку найнижчий показник участі на керівних посадах (25,1%) порівняно з колегами-чоловіками (тобто батьками дітей молодшого віку) (74,9%) [4]. В Україні відсутня чітка статистика щодо даного питання. Проте можна зробити однозначні висновки, що така проблема має місце у нашому суспільстві і потребує вивчення та знаходження можливих шляхів вирішення.

Крім того, неоплачувана робота по догляду є однією з головних причин того, що жінки залишаються поза формальним ринком праці. Щоб зрозуміти, як ця динаміка впливає на економічні можливості жінок, держави повинні спочатку визнати та оцінити неоплачену допомогу.

Як зазначає Консультативна рада, економічне розширення можливостей жінок також потребує культивування жіночого лідерства в державному та приватному секторах. При збільшенні представництва жінки мають можливість виступати за гендерну політику та соціально-економічні реформи, які враховують конкретні потреби та проблеми жінок і дівчат. Аналогічно, у корпоратив-

ному секторі представництво жінок на дирекційному та управлінському рівнях може допомогти подолати бар'єри для економічних зростання жінок, такі, як: розриви у оплаті праці та нерівно-правна політика відпусток [7].

Варто звернути увагу, що у деяких країнах боротьба з дискримінацією жінок супроводжується необхідністю усунення чоловічого подружнього дозволу. «Партнерство Біарріц» звертає увагу на те, що закони, які передбачають дозвіл чоловіка на низку видів діяльності, включаючи можливість відкриття банківського рахунка, отримання посвідчення особи, реєстрацію народження або отримання позики, виступають головними перешкодами для економічних та інших форм надання прав. У 17 країнах заміжні жінки не можуть подорожувати поза домівкою так само, як чоловіки. Це означає, що вони стикаються з труднощами при поїзді на роботу, до банків чи інших постачальників послуг [3]. Це обмежує їхню можливість знаходити та відвідувати роботу чи жити в тому місці, яке пропонує їм економічні можливості.

Задля вирішення питання вільного вибору професії жінками Консультативна рада вважає, що, як мінімум, закони про зайнятість та економічні вигоди повинні включати такі елементи:

- гарантування рівних прав на правоздатність, включаючи вибір професії;
- мандат на недискримінацію за ознакою статі при працевлаштуванні;
- забезпечення рівної винагороди за роботу рівної вартості;
- дозвіл жінкам працювати в тих же секторах, робочих місцях і з тими ж функціями, що й чоловіки; незважаючи на те, чи є ці роботи корисними чи вважаються небезпечними або болючими (нічна робота), і виконувати ті ж завдання на роботі, що й чоловіки;
- забезпечення оплачуваної відпустки по вагітності та пологах матерям;
- передбачення оплачуваної материнської та батьківської відпустки, доступні батькам або партнерам;
- гарантування рівних прав на правоздатність, включаючи визнання головою домогосподарства чи головою сім'ї;
- гарантування рівних прав на володіння подружнім майном, доступ до нього та контроль, у тому числі після розлучення.

Ще одне питання, якому приділяє свою увагу Консультативна рада у своєму Звіті, міститься у розділі 4 «Забезпечення повної гендерної рівності у політиці та суспільному житті».

Окремо слід розглянути питання підвищення відсотка рівності жінок в органах економічного управління шляхом встановлення квоти, що є ефективним та необхідним заходом, для того, щоб дати жінкам можливість працювати в органах управління компаніями.

У Франції встановлення законодавством квоти у розмірі 40% для адміністративних та наглядових рад великих компаній або компаній з 500 працівниками та оборотом у 50 мільйонів євро, поєднане з штрафами у разі невідповідності, призвели до прискорення фемінізації в Радах та керівних органах [1, с. 37]. У Німеччині постійні оцінки та моніторинг Закону про рівну участь у керівних посадах з 2015 року показали, що німецька гендерна квота працює і має позитивні наслідки навіть поза сферою її застосування. Частка жінок у наглядових радах у великих компаніях із обов'язковою квотою не менше 30% зросла до 34,9%. Більше того, компанії з обов'язковою квотою встановлюють більш масштабні цілі щодо інших керівних посад та працюють краще, коли йдеться про збільшення кількості жінок у виконавчих радах та на вищих рівнях управління в порівнянні з тими компаніями, на які не поширюється обов'язкова квота [6, с. 9].

У багатьох пострадянських країнах законодавство містить низку заборон на деякі види робіт. Проте у більшості розвинутих країн світу відсутні заборони доступу жінок до тих чи інших професій і видів робіт. Крім того, це передбачено Загальною декларацією прав людини, Міжнародним пактом з громадянських та політичних прав і Міжнародним пактом з економічних, соціальних та культурних прав.

Зокрема, розділ 4 висвітлює такі питання, як: сприяння впровадженню гендерних питань через феміністичну дипломатію; сприяння участі жінок у політиці; сприяння рівності у забезпеченні миру та безпеки.

Представництво жінок у прийнятті рішень політичному та громадському житті є однією з областей, де прогрес у гендерній рівності є особливо повільним.

Сьогодні жінки представляють 6,6% глав держав, 5,2% глав урядів та 24,3% парламентарів у всьому світі [9]. Проте, як показує практика країни з квотою гендерного паритету, обрали до пар-

ламенту більшу кількість жінок, ніж країни без неї [1, с. 42]. Говорячи про національний аспект, потрібно зауважити, що в Україні присутня позитивна динаміка у питанні представленості жінок у політиці. Зокрема, до Верховної Ради 9-го скликання обрались 87 жінок, тоді як у попереднього складу парламенту їхня кількість складала 54 нардепи. Це 20,52% депутатів від фактичної кількості депутатів. Будемо сподіватися, що такі позитивні зміни сприятимуть також збільшенню впливу жінок і у громадському житті.

Повертаючись до Звіту рекомендацій Консультативної Ради «Партнерства Біарріц», особливо цікавим є висвітлення можливості сприяння впровадженню гендерних питань через феміністичну дипломатію.

Як зазначено на офіційній сторінці уряду Франції, «цей дипломатичний успіх досягається завдяки феміністичній дипломатії, якою Франція активно займалася останні місяці. Це позитивний крок вперед як на міжнародному рівні, так і на національному, забезпечують Франції шлях до економічного розширення можливостей жінок. Під час Генеральної асамблеї ООН у вересні 2018 року Президент Республіки вже закликав гендерну рівність стати глобальною гідною справою» [10].

Питання про те, як враховувати гендерні аспекти на кожному етапі розробки міжнародної політики допомоги (фінансування, критерії оцінювання, моніторинг), є центральним для феміністичної дипломатії.

Рада закликає держави G7 встановити феміністичну зовнішню політику та зробити гендерну рівність пріоритетом їх зовнішньої політики та офіційної допомоги розвитку, а також національного внеску в багатосторонні організації [2, с. 1].

Як зазначається у Звіті, з 2017 року Канада розгорнула феміністичну дипломатію, одним із стовпів якої було передбачення міжнародної політики допомоги, яка встановлює конкретні цілі, пов'язані з гендерною рівністю. Завдяки законодавчим заходам та різній політиці (навчання, плани дій, кількісно визначені зобов'язання), розроблені у відповідних міністерствах та адаптовані до особливостей міжнародної політики кожного з партнерів G7, феміністична дипломатія та інтеграція гендерних питань можуть зробити можливою реалізацію мети 5 Сталого Розвитку «Досягнення гендерної рівності та розширення можливостей усіх дівчат та жінок» [1, с. 47].

Канада також розпочала Ініціативу «Elsie» щодо збільшення участі жінок у мирних операціях у 2017 році. У цьому ж році Сполучені Штати прийняли «Закон про жінок, мир та безпеку» з метою запобігання, пом'якшення та вирішення конфлікту шляхом посилення участі жінок у переговорних та медіаційних процесах. Визнається, що жінки недостатньо представлені в зусиллях щодо запобігання, врегулювання та миротворчості; та переваги участі жінок у мирних переговорах. Закон забезпечує значну участь жінок у цих сферах, інтегруючи перспективи та інтереси постраждалих жінок, заохочуючи уряди партнерів збільшувати кількість жінок, які залучені у справах миру та безпеки. «Закон про жінок, мир та безпеку» 2017 року став знаковим, оскільки США були першою країною, яка створила всеосяжний закон про визнання істотного внеску жінок у сприяння миру, підтримку безпеки та запобігання конфліктів.

Варто відзначити, що «Партнерство Біарріц» звертає увагу країн на нагальні проблеми і заохочує до діалогу, спонукає країни усунути наявність прогалин у гендерному законодавстві.

Декларація про гендерну рівність та розширення можливостей жінок «Партнерства Біарріц» підкреслює важливість змістовної консультації з громадянським суспільством загалом для вирішення належних практик нових та інноваційних законів щодо гендерної рівності [13].

У Звіті Консультативної ради містяться ілюстрації з законів окремих країн, які можна використовувати як приклад для наслідування. Проте дана ініціатива не є зобов'язанням. Платформа створена з метою обговорення, яка дає змогу лідерам «Великої сімки» та інших країн приділити увагу питанню гендерної рівності та, зокрема, питанню доступу жінок до професії.

Висновки. Не можна не погодитись з твердженням, висловленим у Заклику до дій, про те, що законодавство є потужним інструментом змін, якщо воно всебічне, реалізується, фінансується та контролюється санкціями та стимулами.

«Партнерство Біарріц» надає стратегічну можливість зробити значний крок до рівності через прийняття законів та їх реалізацію.

Законодавчі реформи для досягнення гендерної рівності повинні використовувати комплексний і цілісний підхід, а щоб бути ефективними, повинні поєднуватися з усуненням дискримінаційних законів, включаючи усунення прогалин у праві, які можуть сприяти негативній практиці. Сьогод-

ні багато законів є декларативними. З цією метою необхідно забезпечити механізми фінансування, моніторингу та перевірки їх виконання.

Закони можуть виступати як фасилітатором, так і перешкодою рівності. Деякі закони активно заважають дівчатам і жінкам бути рівними; але навіть за умови «найкращих» законів на папері, імплементація залежить від сприятливого середовища, фінансування та врахування першопричин нерівності.

Як зазначено у Звіті, економічне розширення можливостей жінок – це трансформаційний процес, що досягається, в тому числі, розвитком їх правоздатності.

Україна обрала курс на закріплення в законодавстві гендерної рівності, в тому числі, рівних можливостей жінок у професії. Підтвердженням цього є ініціювання вступу України до «Партнерства Біарріц».

Під час свого звернення до учасників конгресу Олена Зеленська звернула увагу на позитивні зміни, які вже відбулися для покращення становища жінок в українському суспільстві. Серед них – визнання пріоритету гендерної політики на урядовому рівні, скасування заборони для жінок мати низку професій, зокрема у сфері безпеки та оборони, ухвалення національного законодавства з протидії домашньому насильству.

Водночас, нам ще є над чим працювати і наслідування позитивного досвіду інших країн, одностанно, сприятиме зростанню можливостей жінок на вільний вибір професій та допомагатиме формуванню платформи гендерної рівності в Україні.

Список використаних джерел

1. *BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. Recommendations of the Gender Equality Advisory Council for advancing gender equality and the empowerment of girls and women* [Електронний ресурс] / BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. – 2019. – Режим доступу: <https://www.elysee.fr/admin/upload/default/0001/05/cfb1e2ba2b9aa09c1660f1b6df2cabb815eccc2.pdf>
2. *BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. Gender Equality Advisory Council's Call to Action* [Електронний ресурс] / BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. – 2019. – Режим доступу: <https://www.elysee.fr/admin/upload/default/0001/05/c47fb3263f613522a886e2636b40f0d55ec5ef6e.pdf>
3. «*Women, Business and the Law*», World Bank, 2018.
4. *High-level Panel of the Secretary of the United Nations on the Economic Empowerment of Women*, 2016.
5. *UN Women*, Report on the implementation of sustainable development Objectives, 2018. – p. 23.
6. «*A Quantum Leap for Gender Equality: For a Better Future of Work for All*». ILO, 2019.
7. «*Women's Economic Empowerment through responsible Business Conduct in G7 Countries*», We Empower, United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women, 2018.
8. *BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. Annex for the Biarritz Partnership on Gender Equality* [Електронний ресурс] / BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. – 2019. – Режим доступу: <http://www.g7.utoronto.ca/summit/2019biarritz/biarritz-partnership-on-gender-equality.pdf>
9. *2019, Women in Politics IPU/UN Women*
10. *GOVERNMENT OF FRANCE. Feminist diplomacy: new commitments from France* [Електронний ресурс] / GOVERNMENT OF FRANCE. – 2019. – Режим доступу: <https://www.gouvernement.fr/en/feminist-diplomacy-new-commitments-from-france>
11. *Biarritz Partnership on Gender Equality. Declaration on Gender Equality and Women's Empowerment* [Електронний ресурс] / Biarritz Partnership on Gender Equality. – 2019. – Режим доступу: <https://www.elysee.fr/admin/upload/default/0001/05/e8aa2525311a98227c935900abefdc7eb911896.pdf>

References

1. *BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. Recommendations of the Gender Equality Advisory Council for advancing gender equality and the empowerment of girls and women* / BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. – 2019. <https://www.elysee.fr/admin/upload/default/0001/05/cfb1e2ba2b9aa09c1660f1b6df2cabb815eccc2.pdf>
2. *BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. Gender Equality Advisory Council's Call to Action* / BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. – 2019. <https://www.elysee.fr/admin/upload/default/0001/05/c47fb3263f613522a886e2636b40f0d55ec5ef6e.pdf>
3. «*Women, Business and the Law*», World Bank, 2018.
4. *High-level Panel of the Secretary of the United Nations on the Economic Empowerment of Women*, 2016.
5. *UN Women*, Report on the implementation of sustainable development Objectives, 2018. – P. 23.
6. «*A Quantum Leap for Gender Equality: For a Better Future of Work for All*». ILO, 2019.
7. «*Women's Economic Empowerment through responsible Business Conduct in G7 Countries*», We Empower, United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women, 2018.

8. BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. Annex for the Biarritz Partnership on Gender Equality / BIARRITZ PARTNERSHIP FOR GENDER EQUALITY. – 2019. <http://www.g7.utoronto.ca/summit/2019biarritz/biarritz-partnership-on-gender-equality.pdf>
9. 2019, Women in Politics IPU/UN Women
10. GOVERNMENT OF FRANCE. Feminist diplomacy: new commitments from France / GOVERNMENT OF FRANCE. – 2019. –<https://www.gouvernement.fr/en/feminist-diplomacy-new-commitments-from-france>
11. Biarritz Partnership on Gender Equality. Declaration on Gender Equality and Women's Empowerment / Biarritz Partnership on Gender Equality. – 2019. –<https://www.elysee.fr/admin/upload/default/0001/05/e8aa2525311a98227c935900abefdc7eb911896.pdf>

Палій Н. О. Партнерство Біарріц: національний контекст та міжнародне визнання

У статті розкриваються питання рівного доступу жінок до професій. Метою дослідження є аналіз платформи «Партнерства Біарріц», як міжнародної ініціативи гендерної рівності. «Партнерство Біарріц» дає змогу ознайомитися з позитивним міжнародним досвідом, який може бути предметом для наслідування і може бути використаний в національних системах права окремих країн, в тому числі і в Україні.

На даний час Україна обрала курс на закріплення в законодавстві гендерної рівності, зокрема, рівних можливостей жінок у професії. Підтвердженням цього є ініціювання вступу України до «Партнерства Біарріц».

В процесі дослідження було проаналізовано рекомендації, в основному, країн «Великої сімки» щодо впровадження прогресивних законів з метою забезпечення гендерної рівності. Зокрема, були проаналізовані такі напрямки протидії дискримінації жінок, як припинення гендерного насильства, забезпечення якісної освіти та охорони здоров'я, сприяння гендерному зміцненню жінок та забезпечення повної рівності між чоловіками та жінками в державній політиці.

Практичне значення даної статті полягає у дослідженні питання вільного вибору жінками професії. Такі знання допоможуть усунути бар'єри для доступу жінок до економічних можливостей. Наукові напрацювання в даній сфері можуть бути використані для забезпечення гендерної рівності, внесення змін в існуючу законодавчу базу України з метою захисту прав людини на вільний вибір жінкою професії та місця праці.

Ключові слова: Партнерство Біарріц, гендерна рівність, доступ жінок до професії, вільний вибір професій, захист прав людини.

Paliy N. O. Partnership Biarritz: national context and international recognition

This article highlights the issues of equal women's access to professions. The purpose of the study is to analyse Biarritz Partnership platform as an international gender equality initiative. Biarritz Partnership gives an opportunity to learn about positive international experience that can be a subject for imitation and use in national systems, including in Ukraine.

At present, Ukraine has chosen a course to consolidate gender equality legislation, in particular, equal opportunities for women in profession. The confirmation of this is the initiation of Ukraine's accession to Biarritz Partnership.

In the course of the study, it was analysed recommendations, mainly for the countries G7 regarding implementation of the progressive laws to ensure gender equality. Specifically, it was analysed such areas of combating discrimination against women, as: ending gender-based violence, ensuring inclusive, equitable, and quality education and health, promote the economic empowerment of women, and ensuring full gender equality in policies and in public life.

The article focuses on the gender equality platform, which provides to countries the strategic opportunity to take a significant step toward equality through the adoption of laws and their implementation. In particular, the article analyses the Recommendation of the Gender Equality Advisory Council for advancing gender equality and the empowerment of girls and women and Call to Action. Recommendation of the Gender Equality Advisory Council contains illustrations of the laws of certain country, adoption of whose show positive developments in the area of women's rights. The platform of gender equality is created for discussion that allows leaders of G7 members and other countries to focus on gender equality, and in particular, on women's access to the profession. Biarritz Partnership draws countries' attention to urgent issues and encourages countries to dialogue to close gaps in gender legislation.

The article focuses on the importance of studying, discussing and researching the international experience of countries where there is a positive practice of implementation legislation concerning women's access to the profession. This is the key to a quality settlement of the issue of protection of women's rights in Ukraine.

The practical significance of this article is to explore the issue of women's free choice of profession. Such knowledge will help to remove barriers to women's access to economic opportunities.

Scientific developments in this field can be used to ensure gender equality, to amend in the existing legislative of Ukraine in order to protect human rights to women's free choice of profession and place of work.

Keywords: Biarritz partnership, gender equality, women's access to the profession, free choice of professions, protection of human rights.

DOI: 10.33663/2524-017X-2020-11-36